

[Handelsministeren.]

det Synspunkt, det ærede Medlem gjorde gældende over for denne Vareudveksling mellem Italien og Danmark — være imod den Beskyttelse, der her var ved at trække op, naar man samtidig vil beskytte de danske Landbrugsvarer. Skal der være fri Indførsel, maa det selvfølgelig gælde alle Varer. — Naa, det maa det ikke! det ærede Medlem ryster paa Hovedet. Det vil altsaa sige, at man nok kan have en Landbrugstoldbeskyttelse, men ikke en industriel Toldbeskyttelse! Det kan da ikke være Meningen. Skulde vi virkelig ud i en saadan Situation, at nu var der fri Bane, nu kunde man importere her til Landet, og det handelspolitiske var det eneste, der kunde være afgørende, maatte der selvfølgelig blive lige Vilkaar for Industri og Landbrug, for alle produktive Erhverv her i Landet.

Nej, det ærede Medlem og Venstre har her anbragt sig i en helt uholdbar Stilling, og det er, fordi man har arbejdet sig ind i den Forestilling, at der er nogen Mulighed for at etablere Frihandel under de Forhold, vi nu lever under. Det er der ikke. Man kan synes om det eller ikke, det er ikke det, det kommer an paa; det kommer an paa, hvad der faktisk er muligt i Øjeblikket, og jeg bebrejder Venstre og den højtærede Præsident for Landbrugsraadet den Stilling, man her indtager, for den højtærede Præsident ved, at der praktisk taget ikke kan afsættes Landbrugsvarer til Udlandet, medmindre man har bestemte Aftaler, der gaar ud paa, at vi skal tage Varer igen fra Udlandet. Det ærede Medlem ved, og alle, som vil gøre sig den Ulejlighed at sætte sig ind i Sagen, ved, at Danmark er i en højst vanskelig Situation, og at det aldeles ikke gaar an nu at indlade sig paa Eksperimenter. Det gør det ikke valutamæssigt, det gør det ikke beskæftigelsesmæssigt, det gør det heller ikke handelspolitisk, og derfor vil jeg tilraade, at man i noget højere Gråd end hidtil sætter det partipolitiske i Baggrunden og tænker paa, hvad der faktisk er nødvendigt for, at vi kan komme igennem denne saare vanskelige Tid. Danmark har maaske den mest udsatte Stilling, noget Land i Europa har, fordi vi er saa raastoffattige. Derfor er vor Eksport ogsaa af saa stor Værdi for os, og vi er alle med til at ville opretholde den i videst mulig Udstrækning.

Men man maa ogsaa tage Hensyn til, at der er et internt Forhold at tage Vare paa. Vi har Beskæftigelsen, og vi har valutamæssige Forhold at tage Vare paa, saaledes at disse Forhold ikke antager en saadan Form, at vi ikke kan styre Landet uden Forstyrrelser, der er saa voldsomme, at ingen kan overse deres Rækkevidde.

Jeg anbefaler Lovforslaget, som det foreligger.

Formanden: Jeg henstiller til efterfølgende Talere, om man ikke ved at undlade Gentagelser kunde begrænse sine Udtalelser saa meget, at denne første Behandling kan tilendebringes i dette Møde.

Johs. Clausen: Det var ikke uden Grund, at en af de ærede Ordførere for den Sag, som her er til Behandling, i Gaar udtalte, at det i Virkeligheden var et Spørgsmaal, om hvilket man godt kunde fastslaa, at det berørte hvert eneste Menneske her i Landet. Dette er ganske rigtigt. Derfor kommer man under Behandlingen af dette Spørgsmaal ind paa saa mange Sideveje, og det er forstaaeligt. Jeg skal kun berøre et enkelt Omraade og vil i den Anledning gerne stille et Spørgsmaal til det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen). Det ærede Medlem gjorde i Gaar gentagne Gange den Betragtning gældende, at Landbrugets Interesser blev varetaget paa Byernes Bekostning, at Byerhvervene ikke i Længden kunde finde sig i det, men alligevel var man her inde paa Bestræbelser, som tog Sigte paa at varetage Landbrugets Interesser alene. Det ærede Medlem var i Dag inde paa den samme Betragtning, ganske vist i noget afdæmpet Form, men han sagde dog, at Handelsaftalen med England tog vidtgaaende Hensyn til Landbrugets Interesser paa Bekostning af andre Interesser her i Landet.

Jeg vil gerne paatale en saadan Tankegang. Jeg mener ikke, den er rigtig, og jeg mener heller ikke, det vil være let at føre Bevis for dens Rigtighed. Naar det ærede Medlem i Forbindelse med saadanne Udtalelser omtalte de Foranstaltninger, der gennem Tiderne er truffet til Fordel for Landbruget, og egentlig knyttede dem alle til sine Udtalelser om By og Land, vil jeg gerne minde om, at der stadig har været Mulighed for, at de mindre bemidlede kunde